

päw neid kord tulutakse. Mida warremine kapsta taimed mahha sawad, sedda mõnuusamine lähwad nemmad kaswama, sest et kewwadine willo taimed kosutab, agga suine pallaw neid üllestiig ärranärsitab ja mittokord kuulme-leh-
hedki äwwitab, mis läbbi taime nurja lähheb.

Ei saaks leiwa pubus meie kohhal ial ni rän-
gaks minnema, kui rahwas suremat oolt aedade pärrast ette wöttaksid ja aast aastalt ennam kedo wilja mahha teeksid; agga kes wähhegi meie maal tallo-perredest käinud, küll se selgest teab mis weiked õue-ajad meie rahwal on, ja kudda mõn-
nes kohhas sest weikest tükkist weel kolm jäggo suiwilja põlluks tehakse, et agga üks o ssa aja-
wilja tarwis järrele jääb. — Agga se asfi tulleb nõnda: kurnatud põllul ei kaswa ennam wilja, sellepärrast kistakse nüüd rõwli kombel se piisoke rammo, mis wannal ajal õue aeda sanud, maa pinnast wälja ja rüüstakse kõik kohhad ühhes koos ärra. Kes ses luggemiseses omma majapid-
damist otsego peglis näab: se wötke parremat nõu ette ja parremat tööd kätte, muido ei lähhe asfi ial parremine, waid kehwas tõuseb igga aasta suremaks.

Wimaks tulleb weel sedda tähhentada, et üks-
nes se läbbi leiwa pruuk ni sureks lähheb, et meie rahwal kedo wilja ei olle. Üks mõistlik per-
renaene, kes näddal otsa iggapäw maitsewat ke-
dust perrele oskab walmistada ei prugi poost sed-
da wõrra leiba, kui teine, kellel kedo warra ep

olle. Wötke seks ühtlase nõuks, murrelikkumal kombel õue-aedade eest oolt kanda, siis tõuseb teie maja-ellamise rikkus pea ni sureks, et keh-
wuse keppike teie õue peält pöggeneb. F. R.

Tenno Jummalä õnnistusse eest.

1. Laulkem tenno Jõsandall', Õnnistusse Jummalall'!
Kikkem fige ilmaga Tedda, ke üks armoga
Eõta annap täprile, Eõli noril' kaarnile,
Toidust innimissile.

2. Üрге wiitke eal sis Tälle laulda ütteliff':
Jummal om ni armolik, Et ta annap sedda kil,
Mes meil' waja ilma pääl; Pästap meid ka häddast tääl,
Õnnistap meid siin nink sääl.

3. Kaege siin ümbre-kaut, Kuis ta ilma häga täüt!
Temma loja-sõnna pääl Kaswap maast teil' leiba tääl;
Alja, wätja häitsewa, Põllo wilja kannawa,
Teile toidust annawa.

4. Jõsa, ke meid armastap, Eggapäiw meid õnnistap,
Om ka nüüd meil' heldeste Eõli andnu rohkest.
Laulke rõõmsast Jõsandall'! Toge kittust tenno tääl',
Dmmal armo Jummalall'!